

за онова, що сме видѣли; а нашето свидѣтелство не приемате.

12. Ако за земни работи ви говорихъ, и не вѣрвате, — какъ ще повѣрвате, ако бихъ ви говорилъ за небесни?

13. Никой не е възлѣзълъ на небето, освѣнъ слѣзлиятъ отъ небето Синъ Человѣческій, който прѣбждва на небето.

14. И както Моисей издигна змията въ пустинята, тъй трѣбва да се издигне Синъ Человѣческій,

15. за да не погине всѣкой, който вѣрва въ Него, а да има животъ вѣченъ.

16. Защото Богъ толкозь обикна свѣтътъ, че отладе Своя Единороденъ Синъ, та всѣкой, който вѣрва въ Него, да не погине, а да има животъ вѣченъ.

17. Защото Богъ не проводи Сина Си на свѣтътъ, за да сжди свѣтътъ, а за да бжде свѣтътъ спасенъ чрѣзь Него.

18. Който вѣрва въ Него, не бива сжденъ, а който не вѣрва, е вече осжденъ, загдѣто не е повѣрвалъ въ името на Единороднаго Сина Божия.

19. Прѣсждата пѣкъ е тая, че свѣтлината дойде на свѣтътъ; но человѣцитѣ обикнаха по-вече мрака, нежели свѣтлината, понеже дѣлата имъ бѣха лоши.

20. Защото всѣкой, който прави зло, мрази свѣтлината и не отива на свѣтло, за да не бждатъ изобличени дѣлата му, понеже сж лоши.

(13) Иоан. 6, 62. Притч. 30, 4. (14) Числ. 21, 9. Иоан. 12, 32. (16) Исаия 9, 6. 1 Иоан. 4, 10. Иоан. 6, 40. Марк. 16, 16. (19) Иоан. 1, 5; 8, 12.